

Yâr Beni Beni

– Ahmet Akkoyun · 18 Temmuz 2009

Yâr beni beni

Gece bir ahuyu, gördüm düşümde,
Sarsaydı koluna, gör beni beni
Anladım ki felek, benim peşimde,
Verseydi diline, kâr beni beni.

Dedim ki varayım, cânân yurduna,
Sümbüller serpeyim, onun ardına,
Merhemi olayım, varsa derdine,
Görseydi yeline, Bar beni beni.

Zannettim Huri'dir, dili şakıyan,
Kemâl-i edeple, gönül okuyan,
Ben yumak olsaydım, o da dokuyan,
Örseydi beline, dar beni beni.

Dedim; revân olup, köyüne varsam,
Çıkıp karşısına, suali sorsam,
Gece gördüğümün, mâ'nâsın sorsam,
Yorsaydı hâline, kâr beni beni.

Zümrüd-ü Anka'dan, selam götürsem,
Diz çöküp önünde, bağdaş otursam,
Gözümü gözünde, nura batırsam,
Serseydi yoluna, kar beni beni.

Desem ki; bağımda, açan gülümsün,
Adını gizlerim, hicap tülümsün,
Misk-ü amber kokun, yeşil dalımsın,
Sürseydi eline, ter beni beni.

Kırmızı kar olup, başına yağsam,
Seher yeli ile, yüzüne doğsam,
N'ola bir kez ince, beline değsem,

Vursaydı al'ına, dürr beni beni.

Var git Ozan var git, var git yanına,
Çün ateşler düşmüş, belli kanına,
Eşg kılıcı çıkmış, girmez kınına,
Derseydi şal'ına, nur beni beni.

Göçmen kuşlar ile, sürsem özümü,
Bülbül olup yâre, desem sözümü,
Dide görür isem, yaksam közümü,
Verseydi dalına, Nar beni beni.

Makberi mahlasım, baldır kelamı,
Acep onun derdi, benden âlâ mı?
Başım göğe değer, gelse selamı,
Sorsaydı soluna, yâr beni beni...

Makberi – Ahmet Akkoyun.....18/07/2009.....19:30.....İst

Not: Üç ayakla yazılmış bir şiirdir